

Որդի նորին Պայազիտ Խան, (1481)
Երկրորդ կոչեալն ըստ այս կոչման,
Որ մակ փառօք Վէլի կարդան.
Այն որ ճամին է իւր անուան:

Որդի նորին Սէլիմ Սուլթան, (1512)
Այն որ ապա զհայրըն ըսպան.
Էառ զՄարաշ, Հալապ եւ Շամ,
Եւ զԵգիպտոս սուլթանն ըսպան:

Որդի նորին Սուլէյման Խան, (1520)
Մեծահոգի խելօք փարթամ.
Սովաւ եղաւ կարգ եւ սահման
Ելեւմտոյցն արքունական:

Որդի նորին Սէլիմ Սուլթան, (1566)
Կիպրոս կըղզին սովաւ առան.
Իփառըս հօրն որդի ըզգաստ,
Սըմա ազինք հնազանդեցան:

Որդի նորին Մուրատ Սուլթան, (1574)
Պատերազմող միշտ ժըրաջան.
Անխաղաղ լեալ յաւուրս սորա,
Մարտ իսմանէ ընդ Պարսից տան:

Որդի նորին Մահամմէտ Խան, (1595)
Սա անաջող եւ անպիտան.
Երկիր սորին կողոպտեցան,
Իձէլալեաց ներքոյ եղան:

Որդի նորին Ահմէտ Սուլթան, (1603)
Այր մեծապանծ եւ գիտնական.
Սըմա հնազանդքն իշխանութեան,
Խաղաղացեալ հանգըստացան:

Եղբայր նորին Մուստաֆա Խան, (1617)
Այր անօգուտ եւ սէֆինայն.

Անհոգ իգործն արքունական,
Դահէն հանին կըրկին անգամ:

Որդի Ահմէտին Օսման Խան, (1618)
Այր անօգուտ եւ սէֆինայն.
Քեապէ երթալ սա ասացան,
Զօրացն իւրոց սպանաւ խեղճն այն:

Որդի Ահմէտի Մուրատ Խան, (1623)
Այր քաջ հըզօր մեծ ախոյեան.
Էառ զԲաղլատ եւ զԵրեւան,
Ամս ժ եւ ե տիրեալ համայն:

Եղբայր սորին Իպրահիմ Սուլթան, (1640)
Այն որ վաւաշն էր գիշական,
Ցոր մեծամեծքն յոյժ վըշտացան,
Սպանին ըզսա իյիւրում տան:

Որդի նորին Մըհամմատ Խան, (1649)
Այր որսասէր եւ զինական.
Էառ զգերիս համայնից այն,
Վերջն իղաֆասն էառ վախճան:

Եղբայր նորին Սուլէյման Խան, (1687)
Անգէտ իգործն արքայական.
Սուղ ինչ աւուրք գոհ ընկալան,
Մահադեղօք մեռաւ յապայն:

Եղբայր սորին Ահմէտ Սուլթան, (1691)
Սա եւրս լեալ այր մոլեկան.
Յաւուրս սորա մարտք յԱլամայն,
Յամ ըստ ամաց յոյժ սաստկացան:

Որդի Մահմատի Մուստաֆայն, (1695)
Սուլթան եղեալ վայելչանման.
Սակըս մուֆթոյն իւր օգնութեան,
Դընիւր ղաֆասն թափառական:

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ .

Ո՞վ էր արդեօք այն թագաւոր
Դէմ թըշնամեաց յոյժ զօրաւոր,
Զոր իւր իսկ ձին մեռոյց մէկ օր,
Երբ ձին արդէն էր չոր ոսկոր:

